

השוחט פרק שני חולין

לח.

עין משפט
נר מצוה

ק"א א ב ג מ"י פ"ד
מ"ל
אסורות ה"ל"י סמ"ל לח"ן
(ק"ל) (ק"ל) טו"ש ז"ד
פ"י ח ספי"א :

גועה או הטיילה ריעי וכשכשה באונה ה"ו פירכוס. אפילו י"ו ג"ל ר"ג
למחמיר וזעי פירכוס יד ורגל חשיב הא"י פירכוס ולהכי פריך
שפיר מצריחא דקתני בקמוק גועה והטילה ריעי א"ן זה פירכוס
ושמואל דלמר אינר"ך ליה לאכא אזוזי אויזי סבר כרבנן דלמרי או

גועה והטיילה ריעי. או זה או זה. גועה לועקת כמו א"ס יגיעה שור
על זבולו (א"י) (ו) : **לכא**. ולכך היה קרי ליה שמואל הכי משום
כבוד : **לאזוזי אויזי**. לפירכוס הא"ן תמיהא דפירכוס חיות גדול הוא
זה. אזוזי לשון מחיץ אותו ממקומו (אבות פ"ג מ"י) : **שאני אומר**.

(א) תוספתא פ"ב ה"ג
ע"פ (ב) ז"ל דבר (ג) וזה
ני הרי"ף והא"י א"ל
נכנסים שמיני גרמין
ר"ב ר' שמואל (ד) וז"ל
(ה) (ו) ד"ה : (ז) וז"ל
נכנסים (ח) (ט) ז"ל
והפירוש (י) וז"ל ר' ז
(יא) וע"ה הטעם 'תבית
זו : ד"ה אמר שמואל,
(כ) ע"ף ל"ג פ"ג :

תורה אור הש"ס

1. שור או כשב או עז
י"ל וזה שבנת ישימ
חתם אמו ומיום השמיני
ולמלא יצאה לקרן
אשה ל"ה ויקרא כ"ב

הגהות מדור"ב
רשב"ר

א ר"י ד"ה תחלת
שמיטה וז"ל תחלת
שמיטה ל"ה כלל ה"י
ואמרי מה"ז ספי"א :

רבינו גרש"מ

גועה והטיילה ריעי כ"ו.
כלומר אם עושה אחד
משלושן : אצטריכא ליה
לאכא. כלומר אבא וז"ל
היה קאמר ליה אצטריכא
להכי רב לאזוזי אויזי.
כלומר שלא תהא כשרה
עד שתזוז אויזיה : אמר
ל"ה שאני אומר כל
שאינו עושה דברים כ"ו.
כלומר כל שאינו עושה
דברים של חיות אלא
עושה דברים שהמטה
עושה טהרה : א"י ספי"א
היה אמר דוק רכ"ב
כ"ו. כלומר דמשמע
בהמה דקה ששטה יד
והחזירה : כלומר שהיה
כופפה אצל פסחיה
החזירה אבל פסחיה
וכפפה איפא לא ליה
כשהו קמ"ל : הא דרבי
קלא וא דרבי קלא. כלומר
ע"ב קלא היה זה פירכוס :
כאן משתתב כ"ו. כלומר
מכחלת היה פירכוס אבל
(במשנת) (בסתתן) לא
היה פירכוס : ואמר שמואל
כותלי בית השחיטה
שעני כלומר דפירכוס
פסחיה הוא שקילתה
הדס פסחיה בריאה : אלא
אי אפרת בסוף שחיטה
כלומר בסוף שחיטה
כפיא לפירכוס אמאי חשבו
פירכוס דילמא תחלת
שחיטה ינקה : ודילמא
שאני זינקה דרבי. כלומר
לעולם אימא לך בעני
פירכוס בסוף שחיטה או
פירכוס דילמא תחלת
שחיטה ינקה דלמא
שאני זינקה דרבי וא"י
ינקה. כלומר וז"ל ע"ף
זינקה פירכוס רגיל וז"ל
זינקה פירכוס ר"י א"י
ע"ב רבנן גמליאל ר' אליעזר
גם רבנן גמליאל דאמר
ע"ד שחפרס ביד ורגל
ואמר לו ר' אליעזר (א"י)
דייה אם ינקה אלמא
פירכוס ד' ורגל דרבי.
אבזכרם נטי"ו : ק"ל רב"ן

שיטה מקובצת

(א) שאני אומר כל שיעשה
דברים שא"ן המטה עושה
מאי ינזרו : (ב) פסחיה
דברים שהמטה עושה
פשוטה וכפפה דברים
שא"ן המטה עושה מאי
קמ"ל : (ג) ה"א דוקא
כ"ו חשיתיה ידה כפופה
ופשטה : (ד) מנא אמרנא לה
דחנן בהמה דקה פשוטה
ידה ולא החזירה פסחיה
ג"כ בקצת פטרס ישימ
ק"ף נטי"ו פסחיה שאניה
אלא הוצאת נפש הא
החזירה כשהו איפא וז"ל :
(ה) ואי ערף מאי עד
אמר רבא פירכוס : (ו) לאכא
ל"ב שמואל היה קרי ליה
הכי ששים ככ"ו : (ז) או
כל פירכוס שפסחיה
שאניה עושה : (ח) שא"ן
המטה עושה : (ט) דהכי
דרביא פשוטה שחיטה
וכפפה היה פירכוס נרשס
עליו וז"ל שלא נמצא
ב"י : (י) והא דאמר רב
לעיל גועה וז"ל פירכוס
דדבי קלא שהיה קולה
עבה וחוקה דרביא א"י
מכח חיות : נרשס עליו
ג"כ שלא נמצא פ"י : (יא)
וא"י פירכוס דרביא
סוף שחיטה שחיטה
ז"ל כ"ו דבאמצע שחיטה
לא היה לה חיותא כי
האי וז"ל ג"כ נ"א פ"י :
כ"י כ"ו דבאמצע שחיטה
לא הוות לה חיותא כי
האי אמרנא דהוה פירכוס
יהי פשוט נטי"ו נשמה :
(יג) אימתי פשוטה ולא
החזירה דאמרינן (ספ"ה)
נרשס עליו וז"ל החזיר
די כלא כפפה בחמה :
(יד) א"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה

ל"ב שמואל היה קרי ליה
הכי ששים ככ"ו : (ז) או
כל פירכוס שפסחיה
שאניה עושה : (ח) שא"ן
המטה עושה : (ט) דהכי
דרביא פשוטה שחיטה
וכפפה היה פירכוס נרשס
עליו וז"ל שלא נמצא
ב"י : (י) והא דאמר רב
לעיל גועה וז"ל פירכוס
דדבי קלא שהיה קולה
עבה וחוקה דרביא א"י
מכח חיות : נרשס עליו
ג"כ שלא נמצא פ"י : (יא)
וא"י פירכוס דרביא
סוף שחיטה שחיטה
ז"ל כ"ו דבאמצע שחיטה
לא היה לה חיותא כי
האי וז"ל ג"כ נ"א פ"י :
כ"י כ"ו דבאמצע שחיטה
לא הוות לה חיותא כי
האי אמרנא דהוה פירכוס
יהי פשוט נטי"ו נשמה :
(יג) אימתי פשוטה ולא
החזירה דאמרינן (ספ"ה)
נרשס עליו וז"ל החזיר
די כלא כפפה בחמה :
(יד) א"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה

ל"ב שמואל היה קרי ליה
הכי ששים ככ"ו : (ז) או
כל פירכוס שפסחיה
שאניה עושה : (ח) שא"ן
המטה עושה : (ט) דהכי
דרביא פשוטה שחיטה
וכפפה היה פירכוס נרשס
עליו וז"ל שלא נמצא
ב"י : (י) והא דאמר רב
לעיל גועה וז"ל פירכוס
דדבי קלא שהיה קולה
עבה וחוקה דרביא א"י
מכח חיות : נרשס עליו
ג"כ שלא נמצא פ"י : (יא)
וא"י פירכוס דרביא
סוף שחיטה שחיטה
ז"ל כ"ו דבאמצע שחיטה
לא היה לה חיותא כי
האי וז"ל ג"כ נ"א פ"י :
כ"י כ"ו דבאמצע שחיטה
לא הוות לה חיותא כי
האי אמרנא דהוה פירכוס
יהי פשוט נטי"ו נשמה :
(יג) אימתי פשוטה ולא
החזירה דאמרינן (ספ"ה)
נרשס עליו וז"ל החזיר
די כלא כפפה בחמה :
(יד) א"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה
כ"ו דלא היה חיותא כי
כ"ו פ"י דהוה ספ"ה

גועה והטיילה ריעי וכשכשה באונה הרי זה
פירכוס אמר להו אצטריכא ליה לאכא לאזוזי
אויזי שאני אומר כל זה שאינו דברים שהמטה
עושה מאי ינזרו דברים שהמטה עושה אמר
רב ענן לדידי מפרשא לי מינייה דמר שמואל
היתה ידה כפופה ופשטה כ"ו דבר שהמטה
עושה פשוטה וכפפה דברים שא"ן המטה
עושה מאי קמ"ל תנינא בהמה דקה שפשטה
ידה ולא החזירה פסולה שאניה אלא הוצאת
נפש הא החזירה כשרה אי ממתני הוה
אמינא דוקא י"ו דכ"יפה ופשטה והדר כ"יפה
לה אבל פשוטה וכפפתה אלא קמ"ל מוחיבי
א"י וז"ל אומר היה ר"מ אומר גועה בשעת
שחיטה אין זה פירכוס ר"א רבבי יוסי אומר
משמו אפילו הטיילה ריעי וכשכשה בוגבה
אין זה פירכוס קשיא גועה אוגעה קשיא
ריעי אריעי גועה אוגעה לא קשיא הא
דעבי קלה הא דעמי קלה ריעי אריעי נמי
לא קשיא כאן בשותתת כאן במחרות אמר
רב חסדא פירכוס שאמר כ"ו בסוף שחיטה
מאי בסוף שחיטה באמצע שחיטה לאפוקי
תחלת שחיטה דלא אמר רב חסדא יו כ"ו
אמינא לה רתנן בהמה דקה שפשטה ידה ולא
החזירה פסולה אימתי אילימא בסוף שחיטה
כל היכי תיחי ותזיל אלא לאו באמצע שחיטה
א"ל רבא לעולם כ"ו בסוף שחיטה שאני אומר
כל שאניה עושה כ"ו בסוף שחיטה בידוע
שגשמתה נטולה הימנה קודם לכן ר"ג בר
יצחק אמר פירכוס שאמרו בתחלת שחיטה
אמר ר"ג בר יצחק מנא אמינא לה רתנן אמר
ר"ש השוחט בלילה ולמחר מצא כותלים
מלאים דם כשרה שזינקה וכמדת ר"א ואמר
שמואל כותלי בית שחיטה שנינו אי אמרת
בשלמא בתחלת שחיטה שפיר אלא אי
אמרת בסוף שחיטה יליחוש דלמא בתחלת
שחיטה וינקה ודלמא שאני זינקה דרבי וז"ל
עדיף והתנן ר"א ואמר דייה אם זינקה קל
מדרבנן גמליאל ועדיף מדרבנן אמר רבינא
אמר לי סמא בר חילקאי אקשי בה אבוה דבר
אבוברם ואמרי לה אחוה דבר אבוברם
ומדרבנן מי עדיף והא תנן וחכמים אומרים
עד שתפרכס או ביד או ברגל רבנן אחייא
קיימו אילימא אדר"ג כ"ו שפירכסה מיבעי
ליה אלא פשיטא אדר"ג ואי עדיף מאי
עד יו רבא אמר פירכוס שאמרו בסוף שחיטה
אמר רבא מנא אמינא לה רתניא ישור

גועה והטיילה ריעי. או זה או זה. גועה לועקת כמו א"ס יגיעה שור
על זבולו (א"י) (ו) : **לכא**. ולכך היה קרי ליה שמואל הכי משום
כבוד : **לאזוזי אויזי**. לפירכוס הא"ן תמיהא דפירכוס חיות גדול הוא
זה. אזוזי לשון מחיץ אותו ממקומו (אבות פ"ג מ"י) : **שאני אומר**.
שניה כריכה כל כך אלא כל פירכוס
שמסוכנת מפרכסת שאניה עושה
דבר שהוא הולאת נפש הוא פירכוס
כלקמן : **שאני מ' הטיסה עושה**.
וכנתנה דקה קאי דלילי גהא אפילו
כפופה ופשטה הוה פירכוס : אי.
מדוקא דמתניתין הוה גמרין לה
מדקייקת הא החזירה כשרה משמע
שפשטה מכפיפותה והחזירה : **אבל**
פשוטה. מעיקרא וכפפתה לא :
קמ"ל : ודכ"ה דהיה פשוטה
מעיקרא וכפפתה הוה פירכוס :
פשוטה. של ר' יוסי : ו' א"ה. דלמר
רב לעיל גועה הוה פירכוס : **דעמי**
קלס. שהיה קולה עבה וחוקה דודאי
לתי מכה חיות : **דעמי קלס**. כהה
ממרגמינן עמיא (ויקרא י"ג) : **שופס**.
בדמיון : **מפרכס**. למחוק וחיית
הוא זה : **אמר רב חסדא פירכוס**
שאמרו : אי שמעמי סוף שחיטה
וא"י מפרש י"א מאי סוף שמעמי
אמנע שחיטה היא והאי דקרי ליה
סוף לאפוקי א"ס נתחלת שחיטה
פירכסה כ"ו כ"ו דנאמנע שחיטה י"א לא
פירכסה לא הוה לה חיותא כי האי
אמר משום נטי"ל נשמה : **מנא אמינא**
לה. דהאי סוף שמעמי אמנע הוא :
יאוסימ. פשוטה ולא החזירה דלמרינן
פסולה : **כל היכי סימו וסיויל**. דלמר
שפכסה לא הוה לה חיותא כי האי
כפיפה ידועה נשמה : **א"ל רבא**
לעולם סוף שחיטה. דוקא. ודקאמרת
כל היכי תיחי ותזיל אמנע שחיטה
שפכסה ד' ד' ד' ד' ד' ד' : **שאני אומר כל**
שחיטה עושה כ"ו. פשוטה ומירה ללמר
שחיטה בידוע כ"ו : **כפפחה שחיטה**.
כלומר אפי' פירכסה נתחלת שחיטה
דייה א' כשרה אע"ג ו' ודחילא
מסוכנת כיון דמלאים כותלי בית
השחיטה דס' בידוע שזינקה : **וכמדת**
ר"א. דלמר זינקה הוה פירכוס :
(ו) **ואמר שמואל כ"ו**. להכי אינר"ך
לפרוש דכותלי דהכא לא הוה כותלי
מנא אלא כותלי בית שחיטה דאי
הוה כותלי מנא נשמה היינו יכולים
להכין אי האי זינקה הוה נתחלת
שחיטה או נתחלת שחיטה דאי הוה
נתחלת שחיטה ימנא הוה נשמה
בכותל דמחמת כח חיות שהיה עדיין
כפופה ינקה למחוק וז"ל ימנא
הוה נשמה בכותל בידוע שגאמנע
שחיטה ינקה הוה נשמה היה כח כל
ך לונק הדס למחוק אבל השמח

דלמר שמואל דמי כותלי לא הוה כותלי בית שחיטה
אי אמרת בשלמא כל כמה דפירכס אפילו נתחלת שחיטה הוה פירכוס
באמנע שחיטה בענין מאן לימא לן למחר דיעוק דלאורפא באמנע שחיטה
לא הוה פירכוס אלא באמנע שחיטה ושאני זינקה דרבי וז"ל עדיף ודלמא
דמי : **דייה אם זינקה**. ומדקתני דייה מכלל דקיל : **קיל מדרבנן גמליאל**. דעמי
אבוברם. שם הא"י : **אבו בר אבוברס**. והוה אבוברס עלמו ומכריח
סומן לו. עד. משמע דחמיר האי פירכוס דרבנן מהן דלעיל ואי דר"ג
קיל ואפי"ה סגי ליה כי הוה נתחלת שחיטה : **בסוף שחיטה**. סוף
ממנע שחיטה ינקה הוה נשמה היינו יכולים להכין אי האי זינקה
הוה נתחלת שחיטה וז"ל ימנא הוה נשמה בכותל בידוע שגאמנע
שחיטה ינקה הוה נשמה היה כח כל כ לונק הדס למחוק אבל השמח
דלמר שמואל דמי כותלי לא הוה כותלי בית שחיטה
אי אמרת בשלמא כל כמה דפירכס אפילו נתחלת שחיטה הוה פירכוס
באמנע שחיטה בענין מאן לימא לן למחר דיעוק דלאורפא באמנע שחיטה
לא הוה פירכוס אלא באמנע שחיטה ושאני זינקה דרבי וז"ל עדיף ודלמא
דמי : **דייה אם זינקה**. ומדקתני דייה מכלל דקיל : **קיל מדרבנן גמליאל**. דעמי
אבוברם. שם הא"י : **אבו בר אבוברס**. והוה אבוברס עלמו ומכריח
סומן לו. עד. משמע דחמיר האי פירכוס דרבנן מהן דלעיל ואי דר"ג
קיל ואפי"ה סגי ליה כי הוה נתחלת שחיטה : **בסוף שחיטה**. סוף
ממנע שחיטה ינקה הוה נשמה היינו יכולים להכין אי האי זינקה
הוה נתחלת שחיטה וז"ל ימנא הוה נשמה בכותל בידוע שגאמנע
שחיטה ינקה הוה נשמה היה כח כל כ לונק הדס למחוק אבל השמח

אמינא דאמרינן (ספ"ה) נרשס עליו וז"ל החזיר די כלא כפפה בחמה : (יד) א"י דהוה ספ"ה כ"ו דלא היה חיותא כי כ"ו פ"י דהוה ספ"ה כ"ו דלא היה חיותא כי כ"ו פ"י דהוה ספ"ה